

Łódź, dnia 16. 04. 2018

dr hab. Aurelia Mandziuk-Zajączkowska

Politechnika Łódzka, Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów

Instytut Architektury Tekstyliów kierunek Wzornictwo

RECENZJA

pracy doktorskiej mgr MAGDALENY BEZAT

w związku z przewodem doktorskim z dziedziny sztuk plastycznych

w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe

wszczętym przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru

Akademii Sztuk Pięknych

im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

OGÓLNE INFORMACJE O DOKTORANTCE

Pani Magdalena Bezat urodziła się w roku 1979. W 1999 roku ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Łodzi. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, gdzie w 2005 roku uzyskała dyplom magistra sztuki na Wydziale Tkaniny i Ubioru na Kierunku Wzornictwo, specjalność Projektowanie Tkaniny. Jej praca dyplomowa „Kolekcja dywanów autorskich. Realizacje przemysłowe i unikatowe” zrealizowana pod kierunkiem prof. Mariusza Kowalskiego prezentowana była w Centralnym Muzeum Włókiennictwa na wystawie „Najlepsze dyplomy ASP w Łodzi 2005”. Dyplom uzupełniał aneks, którym była seria obrazów i szkiców wykonanych technikami mieszanymi, zrealizowany w pracowni malarstwa i rysunku prof. Andrzeja Gieragi.

Od roku 2008 pani Magdalena Bezat pracuje w Prywatnej Ogólnokształcącej Szkole Sztuk Pięknych we Włocławku jako nauczycielka Rysunku i Malarstwa oraz Sztuki Stosowanej. Prowadzi również działalność organizacyjną (organizacja i prowadzenie, w latach 2011-2015, plenerów malarskich; organizacja jako komisarz „Międzynarodowego Biennale Miniatury szkół plastycznych” w latach 20011-20015) i popularyzatorską, jako prowadząca warsztaty dla dzieci i młodzieży.

Od roku 2014 była uczestniczką Studiów Doktoranckich w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Tematem przedstawionej do oceny rozprawy doktorskiej Pani Magdaleny Bezat są:
DZIAŁANIA MALARSKIE I ICH INTERPRETACJA WOBEC PRZEDMIOTÓW
ADOPTOWANYCH JAKO KROSNA TKACKIE

Obszarem zainteresowania doktorantki, jak wyjaśnia nam we wstępie swojej dysertacji, są autorskie poszukiwanie dotyczące „przeniesienia ekspresji malarskiej na tkacką” - transponowanie własnych doświadczeń malarskich i charakterystycznych dla nich środków wyrazu na „język” tkaniny. Choć zagadnienie to podejmowane było już wcześniej przez wielu twórców, to jednak Magdalena Bezat wniosła do niego nowy aspekt wprowadzając pomiędzy warstwę malarską, a tkacką przedmioty, jako krosna tkackie. Swoim „krosnom”, będącym podstawowym i niezbędnym elementem warsztatu tkackiego, stosując swoiste ready-made, nadała wymiar symboliczny i metaforyczny; warsztat stał się integralną częścią prac oraz determinantem ich formy. Takim ujęciem zagadnienia autorka zaproponowała nowe podejście do już znanych obszarów tkaniny unikatowej.

Dysertacja Magdaleny Bezat składa się z sześciu rozdziałów. W rozdziale I. autorka zawarła informacje na temat zjawiska określanego mianem Polskiej Szkoły Tkaniny i jego analizę, rozdział II. stanowi opis Jej inspiracji malarskich rozdział III. to opis i autoanaliza części artystyczno-projektowej pracy, jaką stanowią kolekcje obrazów i obiektów „para-tkackich”.

Przedstawiając konteksty swojej pracy twórczej Autorka przywołuje osiągnięcia wybitnych polskich artystów związanych ze „sztuką włókna” i odwołuje się do istoty światowego sukcesu Polskiej Tkaniny jakimi były, między innymi, autorskie wykonywanie tkanin, poszerzenie gamy materiałów tkackich, odejście od zbędnej perfekcji w stronę kreowania formy oraz komunikatu i budowy znaczeń, wskazując nam tym samym obszar swoich zainteresowań związanych z tkaniną i warsztatem zastosowanym przy realizacji autorskiej kolekcji obiektów .

Dysertacja doktorantki, świadczy o Jej znajomości zagadnień związanych z Polską „sztuką włókna” i wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną doktorantki w dziedzinie tkaniny. Całość opracowana jest kompleksowo i zawiera wszystkie niezbędne elementy, jednak bywa nieco chaotyczna, a to za sprawą niczym nieuzasadnionego braku chronologii.

Zgodnie z tematem określonym w tytule pracy, punktem wyjścia w procesie twórczym Autorki jest Jej malarstwo, spontaniczne, ekspresyjne, monochromatyczne, nawiązujące bezpośrednio do abstrakcji i abstrakcyjnego ekspresjonizmu - stąd przywołane w dysertacji nazwiska Pierra Soulages’a, Franza Kline’a czy William de Kooninga. Pani Magdalena Bezat stworzyła

kolekcję obrazów o dynamicznych kompozycjach, w których istotną rolę odgrywają plama, linia, struktura, faktura, gest. Interpretacja własnych doświadczeń malarskich - przeskalowanie, kadrowanie poszczególnych obrazów - były z kolei punktem wyjścia do stworzenie obiektów tkackich, niejako obrazów na przedmiotach, czy też z przedmiotów, gdzie farba zastąpiona została włóknem i tkaninami o różnych strukturach.

Na kanwę swoich prac autorka wybrała banalne przedmioty gospodarstwa domowego, takie jak stare przetaki, sita, formy do pierogów, które oplata, na których haftuje, wiąże węzły, czy tka, używając miękkich i elastycznych włókien i tkanin bawełnianych i syntetycznych. Zastosowana w obiektach gama kolorystyczna - czerń, biel szarość – wynika bezpośrednio z malarstwa, którego interpretacja, zgodnie z przyjętymi założeniami, jest punktem wyjścia do Jej działań „para-tkackich”. W ten sposób powstała kolekcja ponad dwudziestu obiektów o zróżnicowanej strukturze: obiektów miękkich i chropowatych, błyszczących i matowych, w których Autorka podkreśla, lub gubi, rytmy przeplotu będące konsekwencją wewnętrznego porządku narzuconego przez formy przedmiotów. W pracy doktorantka wskazuje wzajemne relacje wartości formy, napięć w obszarze struktur, różnych nasycień walorowych.

Wybór przedmiotów był świadomy i wynikał zarówno z nośnika znaczeń – przedmioty proste, pospolite, niepotrzebne, odnalezione - jak i możliwości zastosowania na nich przeplotu, przekładania czy wiązanie włókien. Przedmioty jako „uduchowiona pospolitość” zostały „zamknięte” w tkaninie, zredukowane do formy dekoracyjnej, pozbawione funkcji, ale ich pierwotne przeznaczenie nadal pozostaje czytelne. Na formy użytkowe Autorka nakłada znaczenie sensualne, jako jeden z istotnych komponentów współczesnej tkaniny unikatowej. Gestem tym autorka połączyła pracę artystyczną z projektową, opracowała obiekty unikatowe, „dotykające” zagadnienie etnodizajnu – zagadnienia, wciąż otwartego na dyskusję i szukającego odpowiedzi na pytanie: jak nawiązać inteligentny dialog z tradycją?

Obiekty stworzone przez Magdalenę Bezat „żyją swoim życiem”, mogą funkcjonować zarówno autonomicznie, jak i w rozbudowanych układach przestrzennych, z możliwością tworzenia systemów modułowych.

Przedstawiona przez autorkę dokumentacja pracy artystycznej zawiera wszystkie elementy, jednak nie pokazuje ona w pełni możliwości tworzenia układów, jakie dają zrealizowane formy.

Podsumowując pragnę jednak podkreślić, że pomimo uwag krytycznych zawartych w ocenie, praca mgr Magdaleny Bezat jest oryginalna, zrealizowana konsekwentnie, zgodnie z tematem, a poszczególne etapy projektu składają się na spójną, czytelną i interesującą całość.

KONKLUZJA

Po przeanalizowaniu i ocenie pracy uważam, że przedłożona rozprawa doktorska pani mgr Magdaleny Bezat pt. DZIAŁANIA MALARSKIE I ICH INTERPRETACJA WOBEC PRZEDMIOTÓW ADOPTOWANYCH JAKO KROSNA TKACKIE, przygotowana pod opieką promotorską prof. Ewy Latkowskiej-Żychskiej, spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim określone w art. 13. ust.1. ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym i stanowi podstawę dalszych etapów postępowania w celu nadania autorce stopnia doktora z dziedziny sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, sweeping initial letter followed by several smaller, connected letters.

Podpis recenzenta